

Spoštovana gospa rektorica,
dekan in dekanje, profesorice in profesorji,
vsi, ki ste zaposleni na fakultetah in univerzitetnih ustanovah,
drage študentke in študentje, bratje in sestre!

Vesel sem, da ste se odzvali vabilu in prišli nocoj v našo stolnico. Koper in Obala sta z delovanjem fakultet in Univerze na Primorskem postala še pomembnejše izobraževalno, kulturno-umetniško in znanstveno središče na stičišču mednarodnih kulturnih in gospodarskih tokov. Težo in pomen ji daje tudi več kot 1400 let stara duhovna tradicija krščanstva na teh tleh.

Prav na današnji dan praznujemo 30. let, odkar je papež Pavel VI. 17. oktobra 1977 podpisal odlok, s katerim je obnovil staro koprsko škofijo in jo povečal na račun delov goriške, tržaške in reške škofije, ki so po drugi svetovni vojni ostali v Sloveniji. Danes se Bogu zahvaljujemo za teh 30 let, za njegovo vodstvo, navdih in vse sadove.

Zbrani pri tej maši želimo prositi za blagoslov dela v letošnjem akademskem letu, hkrati pa s tem kažemo tudi pripravljenost graditi družbo, ki bo gradila na bogati duhovni dediščini, ki bo odprta za dialog in kjer bo nad različnimi delnimi interesi prevladala skrb za človeka in njegov celostni razvoj.

V vsakem človeku je namreč skrito seme, o katerem govori Jezus v evangeliju. To seme so naše sposobnosti, naše znanje, dobrot, ki je v nas, to seme je moje in tvoje življenje.

V letih mladosti, ki je bila tudi zame čas odkrivanja novih obzorij, čas svobode in oblikovanja, me je močno nagovoril latinski rek: »CARPE DIEM!« - izkoristi dan. Zavedel sem se, da lahko življenje gre mimo, ne da bi ga zares živel. Človek, z vsem, kar je, je »seme«, ki lahko ostane samo, če ne pade v zemljo in na nek način umre. Življenje ima smisel, če ga daruješ, če veš, za kaj si tu, za kaj se je vredno prizadevati in se boriti.

Dragi mladi, študentke in študentje, dragi birmanci, ki ste nocoj tu z nami ob vaši neposredni pripravi na sv. birmo: izkoristite dragoceni čas mladosti! Živite svoje življenje in ne pustite, da bi teklo »kar nekam« brez smisla in cilja. Tvegajte pot iskanja in odkrivanja, pot samostojnosti. Leta, ki jih živite, so zrahljana zemlja, pripravljena za setev. Če vas je strah življenjskih odločitev, prosite za vodstvo Svetega Duha in molite s psalmistom: »glej, da po slabi poti ne hodim in vodi me po poti večnosti« (prim. Ps 139,24).

To so leta, ki jih je vredno izkoristiti za razvoj umskih sposobnosti, za nabiranje znanja, za študij in raziskovanje. Znanje ni samo stvar hladnega razuma. Odgovornost do študija zahteva, da se neki stvari posvetimo s srcem, ne le zato, da bi naredili izpit!

Zato odkrijte, kaj vas navdaja z veseljem in željo po poglobljanju v študijsko snov. Pripravljajte se na svoj poklic z odgovornostjo in zavzetostjo. Vesel sem, da bo to naše srečanje obogatil tudi Akademski pevski zbor. Vse to so darovi, ki smo jih prejeli, s katerimi lahko bogatimo druge in smo odgovorni zanje.

Potem so to leta, ko gradimo pomembna prijateljstva, ko se preizkušamo v zvestobi in iskrenosti. Ne zadovoljite se z bežnimi in površnimi srečanji. Iskreno prijateljstvo je dar, kakor pravi Sveto pismo (»kdor je našel zvestega prijatelja, je našel zaklad«), a je tudi izziv in naloga.

Ko se v srcih prebudi ljubezen, gradite zrele odnose, vzemite zares ta čas, ki vam je dan, da rastete v resnični ljubezni in darovanju. Papež Benedikt XVI je v letošnjem pismu mladim vsega sveta zapisal: »... rad bi vas povabil k temu, da bi si 'drznili ljubiti'. V svojem življenju si ne želite nič manj kot ljubezen, ki je močna in lepa ter zmožna vaše življenje narediti za veselo darovanje sebe Bogu in bratom in sestram v posnemanju Njega, ki je z ljubeznijo za vselej premagal sovraštvo in smrt (prim. Raz 5,13). Ljubezen je edina sila, ki ima moč spreminjati človekovo srce in srce človeštva...« Naj bo ta nosilka vseh odnosov, zlasti pa odnosa do vašega študija in priprave na bodoči poklic in poslanstvo.

To je tudi čas, ko lahko na nov način zgradite iskren, osebni, živ in stalen odnos s Kristusom. Preko skupnosti prijateljev, preko molitve, branja in premišljevanja Svetega pisma, evharistije in spovedi, preko iskrene, resne in odgovorne priprave na svoje poklicno življenje postaja naše življenje rodovitna zemlja za seme, ki je položeno v nas. Kristjanovo življenje tako postaja podobno Jezusovemu življenju: postaja dar za druge. Današnji svetnik, mučenec sv. Ignacij Antiohijski je zapisal: »Božje zrno sem in zobje zveri naj me zmeljejo, da bom čist Kristusov kruh.«

Spoštovani profesorji in profesorice in drugi zaposleni na univerzi! Če uporabim prisodobo današnjega evangelija, vam je zaupana »vloga vrtnarja«. Ta vloži ves svoj trud, skrb in ljubezen, da novi rastlini omogoči pogoje za rast, hkrati pa vidi njeno posebnost in bogastvo, ki ga prinaša. Rad bi se vam zahvalil za ves trud, za vaše strokovno udejstvovanje in pomoč študentom na poti zorenja in oblikovanja. Vabim vas, da tako kot ste sami odkrili in uresničujete svoje življenjsko poslanstvo, tudi mladim pomagate v njihovi rasti. S tem prevzemamo tudi osebno odgovornost za oblikovanje naše družbe, ki je postavljena pred velike izzive.

Na koncu še enkrat ponavljam klic: Carpe diem! Izkoristimo leto, ki je pred nami! Vsem želim, da bi možnosti, ki jih nudi Univerza na Primorskem s svojimi fakultetami, in kulturnimi dejavnostmi, svoj čas in duhovno ponudbo, ki je zaživela s študentskim centrom Jadro, uporabili za svojo osebno rast in v dobro vseh ljudi.